

взрвы народа на предъ, толкова ный са отдалечавани, и разстояніето на нашето отдалечаванье отъ день на день става по-голѣмо.

Брѣма е да вникнимъ на прочитатъ въ развиднитѣ по азыка ни книги, и да са освободимъ чрезъ него отъ невидимитѣ окови на черното невѣжество. Брѣма е да прогледами и да познаемъ сѣба си, та да видимъ колко са е отдалечалъ нашиа народъ отъ насъ. Брѣма е да познаемъ неоходимата нѣжда отъ дѣховните училища и Богословски наѣки, та да са покажемъ на отварањето имъ дѣтелини свѣщенници и дѣховници въ всѣка областъ. И на противъ, поне да ѣмѣимъ да ѣчаствѣвами въ радостъта когато видимъ, чи са започнало такова едно Богѣгодно дѣло. Нашиа народъ заедно съ народнитѣ ни Свѣщенноначалцы, на който сме са ѣбылы ѣ главата таквизъ прости и невѣжи свѣщенници, и който храни надѣждъ, чи ще са свѣстимъ за дѣховното образование 1.) и

1.] Ха! Можимъ са окрѣва дѣховно поне отъ части, и колко то са изискава, като отъ насъ днѣшни свѣщенници; защото не сме изѣзан отъ прѣготовително за свѣщенны училище, нъ отъ различни званиа, както са каза по-горѣ. Най прѣво, ако за неоходима длѣжностъ прѣемемъ, чи сме длѣжни, когато незнаимъ съдържаніето на помѣнитѣ по-горѣ Православни книги точно. Ако прѣемемъ чи сме длѣжни: да си отварами очитѣ въ Черковниа ѣставъ. Ако прѣемемъ чи сме длѣжни: когато не сме опрѣдѣлили нѣкой день во всѣка седмица, за обѣченіе на задрѣжното черковно пѣснопеніе. И най послѣ, ако прѣемемъ, чи сме длѣжны, съхъ всѣко вниманіе да садшамы, и да прѣемамы практика отъ постаритѣ, и по вѣжитѣ свѣщенници въ свѣщенническото образование, кѣхъ да са смѣтамы, кой да е, чи сме вѣжны, понеже нѣмамы свидѣтелство за окрѣваніето си, освѣтъ дѣховното и свѣщенническото. Слѣдчихъ са на една черква срѣдъ днѣа на храма, когато задрѣжно бѣха изѣзан на входъ 14-тѣ свѣщенници, обѣченни въ свѣтан черковни одѣжды, на които понапрѣдъ са бѣхъ ѣплашнал само отъ расцитѣ имъ и кожѣхыте имъ, като ги бѣхъ смысмылъ спорѣдъ това чи съ кѣжамити нѣхъ. Послѣ остави дѣтѣ съ тѣхъ клѣскаха съ отиваніето си на входъ, нъ когато запѣха „Свѣте тыхій“ чишо да виднѣхъ въ задрѣжното имъ пѣснопеніе: на одного гласъ мѣ ходи, като